

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604534

ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα 15/05/2019

Αριθμός απόφασης: 1501

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036990 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.).»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης 24/01/2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή των: 1) του, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός και 2) συζ., ΑΦΜ, κατοίκου, οδός και, κατά των υπ' αριθ. : 1)/2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., οικονομικού έτους 2013, 2)/2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., οικονομικού έτους 2014 και 3)/2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., φορολογικού έτους 2014 και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις υπ' αριθ. : 1)/2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., οικονομικού έτους 2013, 2)/2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., οικονομικού έτους 2014 και 3)/2018 οριστική πράξη διορθωτικού

προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., φορολογικού έτους 2014 των οποίων ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 20/12/2018 οικεία έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α 1 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 24/01/2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής των: 1) του και 2) συζ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με τις υπ' αριθ. :

1)/2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., οικονομικού έτους 2013, καταλογίστηκε σε βάρος των προσφευγόντων φόρος εισοδήματος ποσού 36.312,06€, πλέον πρόσθετος φόρος ποσού 34.060,71€, πλέον εισφορά αλληλεγγύης ποσού 4.091,53€, ήτοι συνολικό ποσό καταλογισμού ύψους 74.464,30€.

2)/2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., οικονομικού έτους 2014, καταλογίστηκε σε βάρος των προσφευγόντων φόρος εισοδήματος ποσού 24.917,65€, πλέον πρόσθετος φόρος ποσού 23.372,76€, πλέον εισφορά αλληλεγγύης ποσού 2.802,49€, ήτοι συνολικό ποσό καταλογισμού ύψους 51.092,90€.

3)/2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., φορολογικού έτους 2014, καταλογίστηκε σε βάρος των προσφευγόντων φόρος εισοδήματος ποσού 1.698,73€, πλέον πρόστιμο φόρου άρθρου 58 ν 4174/2013 ποσού 509,62€, πλέον εισφορά αλληλεγγύης ποσού 147,73€, ήτοι συνολικό ποσό καταλογισμού ύψους 2.356,08€.

Η διαφορά φόρου προέκυψε από τα αποτελέσματα του ελέγχου, που διενεργήθηκε βάσει των υπ' αριθμ./...../2018 και/...../2018 εντολών μερικού ελέγχου της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., προκειμένου να διαπιστωθεί η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 48 παρ.3 του Ν.2238/94 και 21 παρ.4 του Ν.4172/2013, τα οποία αναγράφονται στη από 20/12/2018 έκθεση μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος βάσει των άρθρων 23, 28 & 66 ν. 4174/2013/13 (Κ.Φ.Δ.), της ελεγκτού του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.,

Αιτία του διενεργηθέντος ελέγχου για μεν τον προσφεύγοντα αποτέλεσαν τα δεδομένα από το ηλεκτρονικό αρχείο (CD) που προέκυψαν μετά την υπ' αριθμόν ΑΒΜ: ΕΟΕ/2013 παραγγελία του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος και περιλαμβάνουν πληροφορίες για χρηματοοικονομικά προϊόντα και τραπεζικούς λογαριασμούς του, που τηρούνται σε Πιστωτικά Ιδρύματα της Ελλάδας στις ως άνω κρινόμενες χρήσεις, για δε την προσφεύγουσα αποτέλεσε το

γεγονός ότι είναι συνδικαιούχος σε τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντος.

Από τον διενεργηθέντα έλεγχο διαπιστώθηκε ότι τα ποσά που αφορούν τον προσφεύγοντα, για τα οποία δεν αποδείχθηκε η πηγή και η προέλευσή τους ή ότι έχουν φορολογηθεί ή απαλλάσσονται του φόρου νόμιμα και συγκεκριμένα τα ποσά ύψους 81.433,60€ που αφορά τη χρήση 2012 ύψους 82.702,22€ που αφορά τη χρήση 2013 κρίθηκαν από τον έλεγχο ως αποκρυβείσα φορολογητέα ύλη σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 48 §3 του ν. 2238/1994. Το ποσό ύψους 4.931,51€ που αφορά τη χρήση 2014, κρίθηκε από τον έλεγχο ως αποκρυβείσα φορολογητέα ύλη σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου και 21 § του ν.4172/2013. Όσον αφορά την προσφεύγουσα το ποσό των 12.177,77€ που αφορά την χρήση 2012 κρίθηκε από τον έλεγχο ως εισόδημα από ενοίκια σύμφωνα με τα οριζόμενα του άρθρου 22 του ν.2238/1994.

Τα ποσά που έχουν κατατεθεί σε κοινούς λογαριασμούς του προσφεύγοντος με την σύζυγό του (προσφεύγουσα) ο έλεγχος έκρινε ότι αφορούν εξ ολοκλήρου τον ίδιο καθότι αυτός ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα. Όσον αφορά τις πιστώσεις οι οποίες αφορούν σε ενοίκια ο έλεγχος έκρινε ότι αφορούν εξ ολοκλήρου την προσφεύγουσα καθόσον αυτή ήταν σε θέση να έχει έσοδα από εκμίσθωση ακινήτων από συγκεκριμένο ενοικιαστή από τον οποίο έχουν πραγματοποιηθεί οι πιστώσεις.

Οι προσφεύγοντες, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητούν την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων και την έντοκη επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών φόρου προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

1) Παράνομη, εσφαλμένη και ανατιολόγητη σιωπηρή απόρριψη από τον έλεγχο της αναφοράς στα μη αναλωθέντα κεφάλαια προηγούμενων ετών, προκειμένου να αιτιολογηθεί η φερόμενη προσαύξηση περιουσίας καθώς και παράνομη και εσφαλμένη και ανατιολόγητη απόρριψη από τον έλεγχο των εξηγήσεών μας επί των τραπεζικών συναλλαγών.

Τα μεγαλύτερα υπό του ελέγχου αμφισβητούμενα ποσά αφορούν καταθέσεις που έκανε ο πρώτος των προσφευγόντων καθ' όλη τη διάρκεια των χρήσεων 2012-2014. Οι καταθέσεις αυτές προερχόντουσαν από εισοδήματα προηγούμενων ετών, όπως αποδεικνύεται από τον προσκομισθέντα πίνακα αναλώσιμων και δηλωθέντων εισοδημάτων.

Κατά την πάγια συναλλακτική πρακτική και σύμφωνα με την Πράξη του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας 2501/31.10.2002 καθώς και των σχετικών αποφάσεων της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΤτΕ, τα πιστωτικά ιδρύματα λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου στις συναλλαγές να προκύπτει με σαφήνεια ο καταθέτης και ο δικαιούχος του λογαριασμού της κατάθεσης ή της μεταφοράς ή του εμβάσματος. Μάλιστα, κατά πάγια πρακτική σε κάθε αντίγραφο συναλλαγής σημειώνεται ο καταθέτης και ο δικαιούχος του λογαριασμού. Στις περιπτώσεις που ο καταθέτης και ο δικαιούχος του λογαριασμού είναι το ίδιο πρόσωπο, δεν υπάρχει ειδική επισημείωση επί του αντιγράφου της συναλλαγής. Ως εκ τούτου, στις ως άνω συναλλαγές που περιγράφονται στην έκθεση ελέγχου και για τις οποίες προέβαλε τη ένσταση του, η οποία προκύπτει από τους κανόνες της λογικής, τα διδάγματα της κοινής πείρας και τη συναλλακτική πρακτική, όσες συναλλαγές δεν

φέρουν όνομα και επώνυμο καταθέτη (και ειδικότερα όσες αναφέρει δια των υπομνημάτων του και επαναλαμβάνει στην παρούσα) έχουν πραγματοποιηθεί από τον ίδιο. Το γεγονός, ότι δεν είχε διατηρήσει αντίγραφα των συναλλαγών αυτών είναι λογικό και στο πλαίσιο της δέουσας από μέρους του επιμέλειας αφού ποτέ κατά την κατάθεση οιοδήποτε ποσού σε λογαριασμό του δεν είχε σκεφθεί ούτε είχε την υποχρέωση να διατηρήσει αντίγραφο της συναλλαγής, γνωρίζοντας ότι αυτές προκύπτουν αυταποδείκτως ότι έχουν γίνει από τον ίδιο, για τους λόγους που αναφέρει ανωτέρω. Επιπροσθέτως, μέρος των συναλλαγών/καταθέσεων αυτών έχουν γίνει μέσω Αυτόματων Ταμειολογιστικών Μηχανών (ΑΤΜ) , απαραίτητη προϋπόθεση για τη πραγματοποίηση της συναλλαγής αυτής είναι η κατοχή και χρήση χρεωστικής κάρτας συνδεδεμένης με τον τραπεζικό λογαριασμό. Επομένως, είναι σαφές ότι οι καταθέσεις αυτές έγιναν από τον ίδιο.

Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου (άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος), του κράτους δικαίου (άρθρο 25 παρ. 1 εδ. α΄ του Συντάγματος), της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 εδ. δ΄ του Συντάγματος) και του τεκμηρίου αθωότητας, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 παρ. 2 της ΕΣΔΑ και βρίσκει εφαρμογή και σε διοικητικές διαδικασίες καταλογισμού παραβάσεων και συναφών κυρώσεων, το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση. Τούτο δεν έχει βέβαια την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της.

2. Αντίθεση σε νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας .

Σύμφωνα **1895/2018** απόφαση του ΣτΕ, την οποία δεν έλαβε υπόψη ο έλεγχος, «κατά την έννοια των διατάξεων [των άρθρων 2 (παρ. 1), 13 (παρ. 1, 2 και 3) και 30 (παρ. 4) του Κ.Β.Σ. και του άρθρου 5 του ν. 2523/1997], η φορολογική Διοίκηση φέρει, καταρχήν, το βάρος απόδειξης των στοιχείων που συγκροτούν παράβαση της προβλεπόμενης από τον Κ.Β.Σ. υποχρέωσης ελεύθερου επαγγελματία για έκδοση απόδειξης παροχής υπηρεσιών (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005, 3111/1996, 3325/1986 κ.ά.).

Σε υπόθεση όπως η επίδικη (που τέτοια παράβαση, όπως προκύπτει από τα εκτιθέμενα, αποδίδεται αφού λαμβάνεται υπόψη το ποσό που ανευρίσκεται σε τραπεζικό λογαριασμό του φορολογούμενου επιτηδευματία και σε σχέση με το οποίο δεν έχει εκδοθεί από αυτόν φορολογικό στοιχείο), η φορολογική αρχή πρέπει, ιδίως, να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο (ακόμα και με έμμεσες αποδείξεις: πρβλ. ΣτΕ 2136/2012), ότι ο επιτηδευματίας εισέπραξε το επίμαχο ποσό ως αμοιβή για την παροχή υπηρεσιών, στο πλαίσιο της επαγγελματικής του δραστηριότητας.

3. Παράνομη, εσφαλμένη και μη επαρκώς αιτιολογημένη απόρριψη από τον έλεγχο των εξηγήσεών μας επί των λοιπών τραπεζικών συναλλαγών.

Για τη χρήση 2012 (για τον πρώτο των προσφευγόντων)

α) οι υπ' Α/Α αιτήματος 5 (ποσού 685,00 €) , 33 (ποσού 20.791,08 €) , 35 (ποσού 1.300,00 €) και 37 (ποσού 1.355,49 €) αφορούν χρήματα, τα οποία προέρχονται από επενδυτικά προγράμματα του πεθερού του πρώτου προσφεύγοντα, , στα οποία προγράμματα τον είχε εντάξει η Η ενέργεια αυτή της τράπεζας ήταν παράνομη, για τους λόγους που αναλύονται εξειδικευμένα στην σχετική αγωγή της συζύγου του εναντίον της τράπεζας η οποία είχε προσκομιστεί στον έλεγχο και ήταν προγενέστερη της εντολής ελέγχου. Το γεγονός, όπως αναφέρει ο έλεγχος, ότι δεν ήταν δικαιούχος ο είναι αδιάφορο αφού, και λόγω του θανάτου του, αυτά περιήλθαν στη δεύτερη προσφεύγουσα και στον αδελφό της και εν συνεχεία σε λογαριασμό που τηρεί ο πρώτος των προσφευγόντων στην

β) η υπ' Α/Α αιτήματος 18 (ποσού 450,00 €), αφορά - όπως ρητώς αναφέρεται - έξοδα για κατάθεση εφέσεως σε πρωτόδικη δικαστική απόφαση. Δεν αφορούν αμοιβή του αλλά αμιγώς τα παράβολα του Δημοσίου και τα χαρτόσημα που απαιτούνται για την κατάθεση εφέσεως.

γ) Η υπ' Α/Α αιτήματος 23, αφορά το ποσό των 10.000 ευρώ, το οποίο του δάνεισε ο κουμπάρος του γιατί επτά ημέρες μετά πραγματοποίησε τον Θρησκευτικό γάμο του και είχε τα έξοδα του γάμου (προσκομίζει σχετική βεβαίωση). Την 31.07.2012 του επέστρεψε μετρητά το ποσό, γιατί δεν το χρησιμοποίησε.

δ) Η υπ' Α/Α αιτήματος 24 (ποσού 500,00 €) και 28 (ποσού 500,00 €), αφορούν την καταβολή γραμματίων ΔΣΑ και εξόδων μεταβάσεως στην , όπου εκδικάστηκαν οι υποθέσεις, του προηγούμενου έτους. Τα ποσά αυτά του τα όφειλε η πρώην κουνιάδα του και δεν του τα είχε εξοφλήσει εγκαίρως, λόγω εμπιστοσύνης μεταξύ τους.

ε) Οι υπ' Α/Α αιτήματος 26 (ποσού 596,25 €) και 34 (ποσού 3.275,78 €) , αφορούν χρήματα, τα οποία προέρχονται από κατάθεση του πεθερού του πρώτου προσφεύγοντα, , σε λογαριασμό που τηρούσε στην και κατά την λήξη της προθεσμίας πιστώθηκαν στον λογαριασμό του. Αναλύονται δε αυτά εξειδικευμένα στην σχετική αγωγή της συζύγου του εναντίον της τράπεζας, την οποία είχε προσκομίσει στο ΚΕΦΟΜΕΠ και είναι προγενέστερη της εντολής ελέγχου.

Για τη χρήση 2012 (για τη δεύτερη προσφεύγουσα).

Σχετικά με τις πιστώσεις με αριθμό 1 (ποσού 1.835,12 €) , 3 (ποσού 1.817,45 €) , 7 (ποσού 6.331,89 €) , 10 (ποσού 3.605,18 €) , 13 (ποσού 1.824,02 €) , 18 (ποσού 1.344,11 €) , 22 (ποσού 1.300,00 €) , 24 (ποσού 1.300,00 €) , 26 (ποσού 7.300,00 €) και 30 (ποσού 1.720,00 €) δια του από 12.07.2018 παρείχαν εξηγήσεις στον έλεγχο, στις οποίες επισημαίνανε ότι πέραν των μισθωμάτων, οι καταβολές αφορούσαν και την πληρωμή κοινοχρήστων, λογαριασμών και λοιπών εξόδων αφού ο εκμισθωτής είναι το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου μόνιμος κάτοικος Ουρουγουάης και εξ αυτού του λόγου όλες οι αναγκαίες συναλλαγές για λογαριασμό του πραγματοποιούνταν μέσω εμβασμάτων.

Για τη χρήση έτους 2013

α) αντίστοιχα με περίπτωση α) χρήσης 2012.

β) Οι υπ' Α/Α αιτήματος 55 (ποσού 600,00 €) , 58 (ποσού 400,00 €) , 62 (ποσού 300,00 €) και 65 (ποσού 400,00 €) αφορούν την καταβολή γραμματίων ΔΣΑ και εξόδων μεταβάσεως στην , όπου εκδικάστηκαν οι υποθέσεις. Τα ποσά αυτά του τα όφειλε η πρώην κουνιάδα του από προηγούμενα έτη και δεν του τα είχε εξοφλήσει εγκαίρως, λόγω εμπιστοσύνης μεταξύ τους. Για το συγκεκριμένο έτος, η ονομαστική αξία του γραμματίου ΔΣΑ ήταν 343,00 ευρώ επιπλέον 51,50 ευρώ φόρος και του ετέρου η ονομαστική αξία του γραμματίου ΔΣΑ ήταν 406,00 ευρώ επιπλέον 60,90 ευρώ φόρος. Άλλωστε, ο φορολογούμενος δεν υποχρεούται στα αδύνατα, δηλαδή δεν μπορεί να διατηρεί για χρονικό διάστημα που είναι πέραν του ευλόγου αλλά και όσων προβλέπει ο ΚΒΣ παραστατικά τα οποία αφορούν δαπάνες και έξοδα μετακίνησης.

Από τη στιγμή που ο έλεγχος αποδέχεται, ότι υπάρχει διασύνδεση της αμοιβής με το σχετικό γραμμάτιο προείσπραξης, το γεγονός ότι μεσολαβεί μεγάλο χρονικό διάστημα εξηγείται από τη συγγενική μου σχέση και θα έπρεπε να γίνει δεκτή η εξήγηση κατά τους κανόνες της κοινής πείρας και της συναλλακτικής πρακτικής.

γ) Οι υπ' Α/Α αιτήματος 54 (ποσού 100,00 €) , 56 (ποσού 150,00 €) και 60 (ποσού 100,00 €) αφορούν την εκδίκαση υποθέσεως της -- συζύγου του - για εκδίκαση υποθέσεως, όπου η ονομαστική αξία του γραμματίου ΔΣΑ ήταν 726,00 ευρώ επιπλέον 108,90 ευρώ φόρος. Επειδή αδυνατούσε να καταβάλλει τα έξοδα του γραμματίου το κάλυψε ο ίδιος και εν συνεχεία του κατέθετε σταδιακά 100 ευρώ, όποτε μπορούσε, για να τον αποπληρώσει. Η δε εκδίκαση της υποθέσεως έγινε την 29.03 και οι καταβολές του άρχισαν την 08.07, την 18.07 και 02.09 και συνεχίστηκαν με τα ποσά των 100,00 ευρώ κάθε φορά. Από τη στιγμή που ο έλεγχος αποδέχεται, ότι υπάρχει διασύνδεση της αμοιβής με το σχετικό γραμμάτιο προείσπραξης, το γεγονός ότι μεσολαβεί μεγάλο χρονικό διάστημα εξηγείται από τους λόγους ταμειακής διευκόλυνσης που εξέθεσε και στο υπόμνημά του, και θα έπρεπε να γίνει δεκτή η εξήγηση.

Για τη χρήση έτους 2014

α) Οι υπ' Α/Α αιτήματος 69 (ποσού 100,00 €) , 71 (ποσού 100,00 €) και 72 (ποσού 150,00 €) αφορούν την εκδίκαση υποθέσεως της — συζύγου του - για εκδίκαση υποθέσεως, όπως αναλύεται και στην περίπτωση γ) της χρήσεως 2013.

4. Παράβαση κατ' ουσίαν διάταξης νόμου

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η Φορολογική Διοίκηση προκειμένου να ασκήσει την αρμοδιότητά της βάσει νόμου φαίνεται ότι διαπίστωσε, μεν, ως όφειλε, τη συνδρομή των πραγματικών και νομικών καταστάσεων (καθώς η διαπίστωση αυτών συνιστά αναγκαία συνθήκη για την άσκηση της δέσμιας αρμοδιότητας) που συνιστούν τις νόμιμες προϋποθέσεις για την έκδοση της πράξης, αλλά τις διαπίστωσε λανθασμένα αφού , όπως αναφέρεται στον πρώτο και δεύτερο λόγο ακυρώσεως, θα έπρεπε ο έλεγχος να κάνει δεκτές τις εξηγήσεις που καταθέσαμε δια των υπομνημάτων μας.

Έλλειψη αιτιολογίας ως ειδικότερη περίπτωση παράβασης νόμου.

Στη συγκεκριμένη, όμως, περίπτωση η έκθεση που συνοδεύει τις πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, δεν αιτιολογεί επαρκώς α) τη διασύνδεση των ποσών αυτών με την επαγγελματική δραστηριότητα του πρώτου προσφεύγοντα και β) τους λόγους απόρριψης των λοιπών εξηγήσεων τους για τις υπόλοιπες τραπεζικές συναλλαγές, όπως αναφέρεται ανωτέρω.

5. Προσβολής της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου

6. Προσβολή της αρχής της αναλογικότητας και της αρχής της ισότητας.

Επειδή με τις διατάξεις της [παραγράφου 3 του άρθρου 15](#) του ν.3888/2010 (Φ.Ε.Κ. 175/Α' 30-9-2010) προστέθηκε εδάφιο στην [παράγραφο 3 του άρθρου 48](#) του Κ.Φ.Ε. (ν.2238/1994), ως εξής: «Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της, είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις, είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελμάτων της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.»

Επειδή με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν 4172/2013 ορίζεται ότι:

4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

Επειδή στα άρθρα 2 και 3 της ΠΟΛ. 1095/29.04.2011, με θέμα «εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010» αναφέρονται τα εξής:

«2. Στη σχετική εισηγητική έκθεση του ν.3888/2010 αναφέρεται ότι με τις νέες αυτές διατάξεις καθορίζεται ποιος έχει το βάρος απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή αιτία προέλευσης και το οποίο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις ([άρθρα 4 και 48](#) του ν.2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα. Αν και από την ισχύουσα διάταξη θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι προέκυπτε χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται να αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία του εισοδήματος του, δεδομένου ότι η ισχύουσα διάταξη χρησιμοποιεί το ρήμα «λογίζεται», εντούτοις για την άρση κάθε αμφιβολίας με την προσθήκη του εδαφίου αυτού στην [παράγραφο 3](#) ορίζεται αυτό πλέον και ρητά.

3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα.»

Επειδή στη ΠΟΛ. 1175/16.11.2017, με την οποία παρασχέθηκαν διευκρινίσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, αναφέρονται τα εξής:

Σε συνέχεια ερωτημάτων που αφορούν στη διενέργεια ελέγχων αναφορικά με προσαύξηση περιουσίας φορολογουμένων, ανεξαρτήτως του τρόπου ή της μεθόδου προσδιορισμού της φορολογητέας ύλης και κατόπιν πρόσφατης σχετικής νομολογίας του ΣτΕ, επισημαίνονται τα εξής:

1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ πηγής του ν.2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επίκληση των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του ν.2238/1994 ή του ν.4172/2013, αναλόγως του είδους του εισοδήματος.

2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.

Σε περίπτωση που δεν προσκομίζονται στοιχεία για επένδυση ή κίνηση λογαριασμού ημεδαπής ή αλλοδαπής, λόγω αντικειμενικής αδυναμίας προσκόμισης των σχετικών δικαιολογητικών (για παράδειγμα, διότι έχει παρέλθει ο χρόνος που η τράπεζα ή άλλο ίδρυμα έχει υποχρέωση διαφύλαξης των σχετικών αρχείων), γίνονται δεκτοί οι ισχυρισμοί του ελεγχόμενου, εκτός αν η φορολογική αρχή αιτιολογημένα απορρίψει αυτούς στη βάση άλλων στοιχείων που διαθέτει.

Σε κάθε περίπτωση, εάν διαπιστωθεί ότι η απόκτηση της επένδυσης έλαβε χώρα σε χρόνο εκτός των φορολογικών ετών που περιλαμβάνονται στην εντολή ελέγχου, ή το εισερχόμενο

έμβασμα αλλοδαπής προέρχεται από καταθέσεις / πραγματικά εισοδήματα προγενέστερων ετών της ελεγχόμενης περιόδου, οι εν λόγω πιστώσεις θεωρούνται δικαιολογημένες για το ελεγχόμενο διάστημα και δεν θεμελιώνεται, εξ αυτού του λόγου, επέκταση του φορολογικού ελέγχου στα προγενέστερα αυτά έτη, εκτός εάν και στο μέτρο που είναι απολύτως αναγκαίο για την διακρίβωση της υπαγωγής σε φόρο ή νόμιμης απαλλαγής από αυτόν των κεφαλαίων από τα οποία προέρχονται οι εν λόγω πιστώσεις, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων περί παραγραφής. Η διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται, κατ' αρχήν (εφόσον, βέβαια, δεν έχει παρέλθει ο προβλεπόμενος στη νομοθεσία χρόνος παραγραφής) και σε υποθέσεις, στις οποίες η περιουσιακή προσαύξηση, άγνωστης πηγής ή αιτίας, προκύπτει σε χρόνο προγενέστερο της 30.9.2010 (ΣτΕ 1225/2017, 884/2016, 1897/2016).

Επειδή στην ως άνω ΠΟΛ. αναφέρεται επίσης ότι «σε περίπτωση που ο φορολογούμενος επικαλείται μεν τη λήψη δανείου από ελληνική ή αλλοδαπή επιχείρηση, αλλά δεν υπάρχει σχετικό έγγραφο βέβαιης χρονολογίας ούτε και μπορεί να αποδειχθεί η λήψη του δανείου αυτού από άλλα στοιχεία (π.χ. κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών του δανειστή ή του δανειζόμενου από τις οποίες να προκύπτει δόση ή επιστροφή χρημάτων), τότε ο ισχυρισμός του φορολογούμενου περί δανείου δεν μπορεί να γίνει δεκτός».

Επειδή σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 174/2018 Απόφαση του ΣτΕ (σκέψη 8):

«8. Επειδή, με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι η κρίση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, σύμφωνα με την οποία, προς αποδοχή του νομικού χαρακτηρισμού των ανωτέρω σχέσεων ως δανείων, απαιτείται έγγραφο συμφωνητικό με βέβαιη χρονολογία (αναφορικά με αμφότερες τις καταθέσεις και) καθώς και η κρίση της ότι το ποσό του χορηγηθέντος προς τον δανείου δεν περιελήφθη στη φορολογική δήλωση του αναιρεσείοντος ως τεκμήριο κατ' άρθρο 17 περ. δ του Κ.Φ.Ε. εξηνέχθησαν κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και πλημμελή εφαρμογή του άρθρου 48 παρ. 3 του Κ.Φ.Ε., δεδομένου ότι α) κατ' άρθρα 158 και 806 επ. ΑΚ, για τη σύμβαση του δανείου δεν απαιτείται έγγραφος τύπος, πολύ περισσότερο σε επίπεδο φιλικών και οικογενειακών σχέσεων, β) κατά την ΠΟΛ 1033/2013 ελέγχεται το πραγματικό γεγονός της χορήγησης δανείου, δυνάμενο να αποδειχθεί με ένορκη βεβαίωση του οφειλέτη, γ) κατά την ΠΟΛ 1095/2011 το δάνειο αναγνωρίζεται ως νόμιμη αιτία προέλευσης των ελεγχόμενων ποσών και επί μη καταβολής τελών χαρτοσήμου, τα οποία καταλογίζονται από τον έλεγχο, δ) η οικονομική δυνατότητα του αναιρεσείοντος να χορηγήσει δάνειο ήταν αναμφισβήτητη, με αποτέλεσμα να παρέλκει το εάν αυτό δηλώθηκε στη δήλωση φόρου εισοδήματος ως στοιχείο τεκμηρίου, τέλος ε) η αναγνώριση της ύπαρξης άτυπου δανείου συνεπάγεται ότι δεν θεμελιώνεται η έννοια της προσαύξησης περιουσίας. Προς θεμελίωση του παραδεκτού του λόγου, ενόψει της διάταξης της παρ. 3 του άρθρου 53 του π.δ. 18/1989, διατυπώνεται ο ισχυρισμός ότι αναφορικά με τον χαρακτηρισμό επιστροφής άτοκου δανείου ως δήθεν προσαύξησης περιουσίας κατ' άρθρο 48 παρ. 3 του Κ.Φ.Ε. και ως αιτίας επιβολής προστίμου του Κ.Β.Σ. κατ' άρθρο 5 του ν. 2523/1997 δεν υφίσταται νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας σχετικά με το "πότε και πώς στοιχειοθετείται

μία τέτοια περίπτωση”. Με τον λόγο, όμως, αυτόν πλήττεται η αιτιολογία της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και συγκεκριμένα αμφισβητείται η ορθότητα της κρίσης του δικάσαντος διοικητικού εφετείου όσον αφορά την εκτίμηση των αποδείξεων και την ουσία της υπόθεσης και ειδικότερα της, ύστερα από συνεκτίμηση των προαναφερθέντων στοιχείων, κρίσης αυτού ότι δεν αποδείχθηκε εν προκειμένω ότι οι ένδικες καταθέσεις αφορούσαν σε εξόφληση συμβάσεων δανείων, η σύναψη των οποίων δεν προέκυπτε ούτε από δήλωσή τους στις δηλώσεις φόρου εισοδήματος του αναιρεσειόντος (για τον) και της συζύγου του (για την) ούτε από έγγραφο βέβαιης χρονολογίας, ενόψει και των γενομένων δεκτών από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση (σκέψη 13 αυτής) περί της αποδεικτικής ισχύος των ιδιωτικών εγγράφων και της βέβαιης ή μη χρονολογίας αυτών όχι ως στοιχείου κύρους αλλά ως στοιχείου που επηρεάζει την αποδεικτική βαρύτητα των εγγράφων. Συνεπώς, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος.»

1) ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΕΠΙΜΑΧΕΣ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΕΤΟΥΣ 2012

Επειδή εν προκειμένω σύμφωνα με την από 20/12/2018 έκθεση μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος βάσει των άρθρων 23, 28 & 66 ν. 4174/2013/13 (Κ.Φ.Δ.), της ελεγκτού του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., , ο έλεγχος δεν έκανε αποδεκτούς τους ισχυρισμούς των προσφευγόντων ότι τα μεγαλύτερα, υπό του ελέγχου, αμφισβητούμενα ποσά, αφορούν καταθέσεις μετρητών του προσφεύγοντος που διατηρούσε στην οικία του και προέρχονται από εισοδήματα προηγούμενων ετών, καθόσον ουδέποτε προσκομίστηκε στον έλεγχο κάποιο παραστατικό από το οποίο να προκύπτει ότι έχει κάνει αυτός ο ίδιος την κατάθεση των χρημάτων ούτε προκύπτει αυτό από παραστατικά συναλλαγής. Στις περιπτώσεις καταθέσεων στις οποίες προέκυπτε το όνομα του προσφεύγοντος ο έλεγχος έκανε δεκτό τον ισχυρισμό των προσφευγόντων ότι τα χρήματα αυτά προέρχονταν από καταθέσεις μετρητών από εισοδήματα προηγούμενων ετών.

Επειδή με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή οι προσφεύγοντες επαναλαμβάνουν το ίδιο ως άνω ισχυρισμό που προέβαλλαν και στον έλεγχο, χωρίς να προσκομίζουν παραστατικά συναλλαγής από τα οποία να προκύπτει ότι ο καταθέτης είναι ο προσφεύγων.

Κατά συνέπεια ο ισχυρισμός τους απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή ως προς τις πιστώσεις με αριθμό 1 (ποσού 1.835,12 €) , 3 (ποσού 1.817,45 €) , 7 (ποσού 6.331,89 €) , 10 (ποσού 3.605,18 €) , 13 (ποσού 1.824,02 €) , 18 (ποσού 1.344,11 €) , 22 (ποσού 1.300,00 €) , 24 (ποσού 1.300,00 €) , 26 (ποσού 7.300,00 €) και 30 (ποσού 1.720,00 €), 26 (ποσού 596,25 €) και 34 (ποσού 3.275,78 €), για τις οποίες οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι προέρχονται από επενδυτικά προγράμματα του πεθερού του πρώτου προσφεύγοντα, , στα οποία προγράμματα τον είχε εντάξει η , τα οποία περιήλθαν στη δεύτερη προσφεύγουσα και στον αδελφό της και εν συνεχεία σε λογαριασμό που τηρεί ο πρώτος των προσφευγόντων στην , ο έλεγχος απέρριψε τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς, καθόσον στους λογαριασμούς στους οποίους πιστώθηκαν τα χρήματα αυτά δεν ήταν συνδικαιούχος ο

Επειδή με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή οι προσφεύγοντες επαναλαμβάνουν τους ίδιους ως άνω ισχυρισμούς που προέβαλλαν και στον έλεγχο, χωρίς να προσκομίζουν τα σχετικά παραστατικά επενδυτικών προγραμμάτων του , καθώς και του τρόπου με τον οποίο περιήλθαν στην προσφεύγουσα και τον αδελφό της και κατά συνέπεια απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Επειδή ως προς την πίστωση με αριθμό 18 ποσού 450,00€, ο ισχυρισμός προσφευγόντων ότι αφορά έξοδα για κατάθεση εφέσεως σε πρωτόδικη απόφαση απορρίπτεται ως αβάσιμος, καθόσον με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή δεν προσκομίστηκαν τα αντίστοιχα παραστατικά, καθώς και σχετική απόδειξη παροχής υπηρεσιών.

Επειδή ως προς την πίστωση με αριθμό 23 και με ημερομηνία συναλλαγής 05/07/2012, ποσού 10.000 ευρώ, ο ισχυρισμός προσφευγόντων ότι αφορά ποσό το οποίο δάνεισε ο κουμπάρος του προσφεύγοντος και την 31.07.2012 και ο προσφεύγων του το επέστρεψε σε μετρητά, απορρίπτεται ως αβάσιμος, καθόσον με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ο προσφεύγων δεν προσκομίζει παραστατικό από το οποίο να προκύπτει το δάνειο και δεν επικαλείται σχετική ανάληψη του εν λόγω ποσού από τον τραπεζικό του λογαριασμό την 31.07.2012 για την επιστροφή του.

Επειδή ως προς τις πιστώσεις με αριθμό 24 (ποσού 500,00 €) και 28 (ποσού 500,00 €), οι ισχυρισμοί των προσφευγόντων ότι αφορούν την καταβολή γραμματίων ΔΣΑ και εξόδων μεταβάσεως στην , όπου εκδικάστηκαν οι υποθέσεις, του προηγούμενου έτους, τα δε ποσά αυτά του τα όφειλε η πρώην κουνιάδα του και λόγω εμπιστοσύνης μεταξύ τους δεν του τα είχε εξοφλήσει εγκαίρως, απορρίπτονται ως αβάσιμοι, καθόσον δεν προσκομίστηκαν με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή τα αντίστοιχα παραστατικά, ούτε οι αντίστοιχες αποδείξεις παροχής υπηρεσιών ώστε να μπορούν να συνδεθούν οι εν λόγω πιστώσεις με την επαγγελματική δραστηριότητα του προσφεύγοντος.

Επειδή ως προς τις πιστώσεις με αριθμό 1 (ποσού 1.835,12 €), 3 (ποσού 1.817,45 €), 7 (ποσού 6.331,89 €), 10 (ποσού 3.605,18 €), 13 (ποσού 1.824,02 €), 18 (ποσού 1.344,11 €), 22 (ποσού 1.300,00 €), 24 (ποσού 1.300,00 €), 26 (ποσού 7.300,00 €) και 30 (ποσού 1.720,00 €), που αφορούν την προσφεύγουσα και οι οποίες με βάση την αιτιολογία συναλλαγής φαίνεται να έχουν πραγματοποιηθεί από τον , ο ισχυρισμός των προσφευγόντων ότι αφορούν χρήματα για την μίσθωση διαμερίσματος στην οδό καθώς επίσης και κοινόχρηστα και λογαριασμούς κοινής ωφέλειας τους οποίους και εξοφλούσαν οι ίδιοι έγινε εν μέρει δεκτός από τον έλεγχο, καθόσον από τις υποβληθείσες δηλώσεις Ε2 προκύπτει ότι έχουν δηλωθεί για τον συγκεκριμένο ενοικιαστή ενοίκια ύψους 16.200,00€, ενώ από τις πιστώσεις στον λογαριασμό τους προκύπτουν καταβληθέντα ποσά ύψους 28.377,77€. Επομένως, ορθώς ο έλεγχος έκρινε ότι δεν δηλώθηκαν ποσά από ενοίκια ύψους 12.177,77€ (28.377,77 – 16.200,00). Όσον αφορά τα κοινόχρηστα και τους λογαριασμούς κοινής ωφέλειας τα οποία ισχυρίζονται ότι πλήρωναν οι ίδιοι, με την υπό κρίση

ενδικοφανή προσφυγή δεν προσκομίστηκε κάποιο παραστατικό που να αποδεικνύει τους ισχυρισμούς τους και κατά συνέπεια απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

2) ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΕΠΙΜΑΧΕΣ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΕΤΟΥΣ 2013

Οι προσφεύγοντες επαναλαμβάνουν τους ίδιους ως άνω ισχυρισμούς που αναφέρονται για τη χρήση 2012 και συγκεκριμένα ότι:

Α) αφορούν πιστώσεις που προέρχονται από επενδυτικά προγράμματα του πεθερού του πρώτου προσφεύγοντα, , στα οποία προγράμματα τον είχε εντάξει η , τα οποία περιήλθαν στη δεύτερη προσφεύγουσα και στον αδελφό της και εν συνεχεία σε λογαριασμό που τηρεί ο πρώτος των προσφευγόντων στην,

Β) αφορούν την καταβολή γραμματίων ΔΣΑ και εξόδων μεταβάσεως στην , όπου εκδικάστηκαν οι υποθέσεις, τα δε ποσά αυτά του τα όφειλε η πρώην κουνιάδα του και λόγω εμπιστοσύνης μεταξύ τους δεν του τα είχε εξοφλήσει εγκαίρως,

Οι εν λόγω ισχυρισμοί απορρίπτονται ως αβάσιμοι για τους λόγους που αναφέρονται για τη χρήση 2012.

Επειδή για τις πιστώσεις με αριθμό 54 (ποσού 100,00 €) , 56 (ποσού 150,00 €) και 60 (ποσού 100,00 €), ο ισχυρισμός των προσφευγόντων ότι αφορούν την εκδίκαση υποθέσεως της , συζύγου του και επειδή αδυνατούσε να καταβάλει τα έξοδα του γραμματίου τα κατέθετε σταδιακά, δεν αποδεικνύεται. Ειδικότερα, η υπ' αριθμόν 54 πίστωση, βάσει της αιτιολογίας συναλλαγής έχει πραγματοποιηθεί από την Όσον αφορά τις πιστώσεις με αριθμό 56 και 60 ο έλεγχος ουδέποτε αποδέχτηκε ότι μπορούν να συσχετιστούν με το από 29/03/2013 γραμμάτιο του Δ.Σ.Α. καθόσον υπάρχει μεγάλη χρονική απόσταση μεταξύ τους και επιπλέον ουδέποτε προσκομίστηκε απόδειξη παροχής υπηρεσιών ώστε να μπορέσουν οι εν λόγω πιστώσεις να συνδεθούν με την επαγγελματική δραστηριότητα του προσφεύγοντος.

3) ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΕΠΙΜΑΧΕΣ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΕΤΟΥΣ 2014

Οι προσφεύγοντες επαναλαμβάνουν τους ίδιους ως άνω ισχυρισμούς που αναφέρονται για τη χρήση 2013 και συγκεκριμένα ότι:

Οι πιστώσεις με αριθμό 69 (ποσού 100,00 €) , 71 (ποσού 100,00 €) και 72 (ποσού 150,00 €) αφορούν την εκδίκαση υποθέσεως της — συζύγου του - για εκδίκαση υποθέσεως, όπως αναλύεται και στην περίπτωση γ) της χρήσεως 2013.

Κατά συνέπεια οι εν λόγω ισχυρισμοί απορρίπτονται ως αβάσιμοι για τους λόγους που αναφέρονται για τη χρήση 2013.

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν 4174/2013 ορίζεται ότι:

Πληροφορίες από τον φορολογούμενο

1. Πληροφορίες, τις οποίες ζητά εγγράφως η Φορολογική Διοίκηση από τον φορολογούμενο, πρέπει να παρέχονται εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την «κοινοποίηση» του σχετικού αιτήματος, εκτός εάν ο φορολογούμενος προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις για πιθανές δυσχέρειες κατά την προετοιμασία και υποβολή των πληροφοριών που του ζητήθηκαν, εφόσον οι δυσχέρειες αυτές οφείλονται σε πράξεις ή παραλείψεις της Δημόσιας Διοίκησης ή σε λόγους ανωτέρας βίας.

Επειδή η φορολογική αρχή διενέργησε τον έλεγχο συνεκτιμώντας όλα τα προσκομισθέντα δικαιολογητικά για καθεμία από τις πιστώσεις που ζητήθηκαν από τους προσφεύγοντες, αιτιολογώντας πλήρως την θέση που έλαβε.

Επειδή με τη υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή οι προσφεύγοντες δεν προσκομίζουν στοιχεία προς επίρρωση των ισχυρισμών τους. Επιπλέον δεν επικαλούνται συγκεκριμένες αναλήψεις για την κάλυψη των κρινόμενων πιστώσεων.

Επειδή, με τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) ορίζονται «2. Οι ερμηνευτικές εγκύκλιοι είναι δεσμευτικές για τη Φορολογική Διοίκηση, έως ότου ανακληθούν ρητά ή έως ότου τροποποιηθεί η νομοθεσία την οποία ερμηνεύουν.....

Επειδή η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα και οι νομοθετικές πράξεις, όπως και κάθε κανόνας ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος. Συνεπώς, η διοίκηση μπορεί να ενεργήσει μόνο ό,τι επιτρέπεται από τους κανόνες αυτούς.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στη από 20/12/2018 έκθεση μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος βάσει των άρθρων 23, 28 & 66 ν. 4174/2013/13 (Κ.Φ.Δ.), της ελεγκτού του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.,, επί της οποίας εδράζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 24/01/2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου 1196 ενδικοφανούς προσφυγής των: 1)του, ΑΦΜ και 2)συζ., ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση των υπόχρεων - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

1) ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2013

Διαφορά φόρου εισοδήματος	36.312,06 €
Πρόσθετος φόρος	34.060,71€
Ειδική Εισφορά αλληλεγγύης	4.091,53 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	74.464,30 €

2) ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2014

Διαφορά φόρου εισοδήματος	24.917,65 €
Πρόσθετος φόρος	23.372,76 €
Ειδική Εισφορά αλληλεγγύης	2.802,49 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	51.092,90 €

3) ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΕΤΟΣ 2014

Διαφορά φόρου εισοδήματος	1.698,73 €
Πρόστιμο φόρου άρθρου 58 ΚΦΔ	509,62 €
Ειδική Εισφορά αλληλεγγύης	147,73 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	2.356,08 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.